

**Kurs przygotowujący
osoby z niepełnosprawnością
do egzaminów na studia
w Uniwersytecie Artystycznym
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
na kierunku: Intermedia**

Opracowała: Karolina Kubik

Myśli przewodnie

Ptak nie śpiewa dlatego, że ma odpowiedź, śpiewa, bo ma piosenkę.

Joan Walsh Anglund

Która jest godzina na zegarze świata?

Grace Lee Boggs

SPIS TREŚCI:

Wprowadzenie	7
Cel kursu	7
Ułatwienia w ramach dostępności.....	8
Dzień 1. Wstęp do sztuki współczesnej / o Intermediach	10
1. CZYM JEST SZTUKA WSPÓŁCZESNA?	10
2. O kierunku Intermedia	13
3. Podsumowanie dnia	17
Dzień 2. Wystawy i Wydarzenia - wprowadzenie do przedmiotu	18
1. O przedmiocie.....	18
2. WARSZTAT: UKŁAD ELEMENTÓW – eksperymentowanie z przestrzenią	19
3. Dostosowania dla osób z niepełnosprawnościami	21
4. Efekt	21
Dzień 3. Audiosfera - wprowadzenie do przedmiotu	23
1. O przedmiocie.....	23
2. WARSZTAT: Pejzaże Dźwiękowe	24
Dzień 4: Wiedza o Materii - wprowadzenie do przedmiotu	26
1. O przedmiocie.....	26
2. Program warsztatu: czuję, więc jestem.....	28

3.	CZĘŚĆ 1: MYŚLENIE CIAŁEM (45 min)	28
4.	CZĘŚĆ 2: MYŚLENIE RUCHEM (45 min)	29
5.	CZĘŚĆ 3: MYŚLENIE DOTYKIEM, OBRAZEM, DŹWIĘKIEM (45 min)	30
6.	CZĘŚĆ 4: MYŚLENIE WSPÓLNOTĄ (45 min)	30
7.	DOSTĘPNOŚĆ WARSZTATU	31
Dzień 5: Fashion in Performance Art - wprowadzenie do przedmiotu		33
1.	O przedmiocie	33
2.	WARSZTAT: MOC UBIORU JAKO IDEALNEGO PANCERZA	34
Dzień 6: Działania w Przestrzeni Publicznej - wprowadzenie do przedmiotu		38
1.	O przedmiocie	38
2.	Warsztat	39
	ETAP 1: Emocje i zmiana perspektywy w sztuce (50 min.)	40
	ETAP 2: Sztuka a relacje społeczne (50 min.)	40
	ETAP 3: Powtarzalność i abstrakcja (50 min.)	41
	ETAP 4: Nowe sposoby zachowania i patrzenie z innej perspektywy (50 min.)	42
	PODSUMOWANIE I REFLEKSJA	42
	EFEKTY WARSZTATÓW:	43
Dzień 7: DZIAŁANIA INTERMEDIALNE I FOTOGRAFIA- wprowadzenie i omówienie przedmiotu oraz wstęp do autoprezentacji		44

O przedmiocie	44
Warsztat: Tworzenie i Kontekst – od idei do realizacji.....	45
ĆWICZENIA Z AUTOPREZENTACJI	48
ETAP 1: Wprowadzenie do autoprezentacji.....	48
ETAP 2: Tworzenie narracji i argumentacji.....	49
ETAP 3: Praktyczna autoprezentacja.....	49
ETAP 4: Konsultacje indywidualne (opcjonalnie)	50
Dzień 8: KSZTAŁTOWANIE I TRANSFORMACJA PRZESTRZENI oraz WIDEO - wprowadzenie i omówienie przedmiotów	51
KSZTAŁTOWANIE I TRANSFORMACJA PRZESTRZENI - o przedmiocie	51
WARSZTAT: 4K (ALE INACZEJ...)	52
Cel warsztatów:.....	52
Harmonogram zajęć:	52
Efekty warsztatów:.....	54
WIDEO - o przedmiocie	54
ZADANIE: ZAPROJEKTUJ NOWE FORMY SOLIDARNOŚCI	55
Dzień 9: Przygotowanie portfolio	59
Dobre nowoczesne portfolio	59
Cel warsztatów.....	60

ETAP 1: Wprowadzenie do portfolio cyfrowego	60
ETAP 2: Planowanie i opracowanie koncepcji portfolio	61
ETAP 3: Realizacja i edycja portfolio	61
ETAP 4: Finalizacja i konsultacje indywidualne (opcjonalnie) - uczestnicy mogą otrzymać wskazówki nie tylko dotyczące portfolio, ale także wyboru narzędzi i metod pracy dostosowanych do ich potrzeb.	62

Wprowadzenie

Cel kursu

Edukacja może być przestrzenią wolności i eksperymentu. Zadania pomogą rozwijać kreatywność i umiejętności twórczego myślenia. Będziemy razem zastanawiać się, czym jest przestrzeń sztuki współczesnej i jak można ją interpretować na swój własny sposób.

Na kursie będziemy rozmawiać i wykonywać ćwiczenia, które pomogą:

- odkryć swój potencjał artystyczny,
- sprawdzić, jak można tworzyć sztukę intermedialną.

Czas

- w roku akademickim 2025/2026 okres: kwiecień-czerwiec 2025 r.,
- w roku akademickim 2026/2027 okres: kwiecień-czerwiec 2026 r.

Częstotliwość i rodzaj spotkań

- 9 spotkań, w tym: 8 spotkań po 4 godziny oraz 1 spotkanie dotyczące autoprezentacji mającej na celu wzmocnienie kompetencji społecznych kandydatów/kandydatek z niepełnosprawnością, aby przekonująco argumentować swój wybór kierunku, posiadany talent i wizję.

Materiały

- egzemplarz książki / os. „Prawda jest Konkretna. Artystyczne strategie w polityce. Podręcznik”, wyd. Fundacja Bęc Zmiana, 2019, ISBN: 9788362418749

Liczba uczestników w grupie

- od 5 do max 8 osób

Kursy są bezpłatne

Ułatwienia w ramach dostępności

- **Dostosowanie materiałów edukacyjnych**

Przekładanie materiałów na formaty dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, np. wersje tekstowe dla osób niedowidzących, napisy do materiałów wideo, tłumaczenie na język migowy.

Oferowanie materiałów w różnych formach: tekstowej, audio lub wideo, aby umożliwić naukę w zależności od preferencji.

- **Wsparcie w postaci tłumaczenia lub transkrypcji**

Uczestnicy mogą korzystać z usług tłumacza języka migowego, jeśli mają trudności ze słuchem. Dla osób z trudnościami w czytaniu (np. dysleksja), dostępne mogą być usługi transkrypcji, powiększenia tekstu lub korzystanie z technologii wspomagających (np. oprogramowanie do czytania na głos).

- **Pomoc w zakresie dostosowania przestrzeni**

Organizowanie kursów w pomieszczeniach dostępnych dla osób z ograniczoną mobilnością.

Zapewnienie krzeseł, stołów lub innych urządzeń, które wspierają komfort nauki.

- **Indywidualne podejście**

Możliwość konsultacji indywidualnych, jeśli ktoś potrzebuje dodatkowego wsparcia w opanowaniu materiału.

Elastyczność w czasie, np. możliwość ustalenia indywidualnego grafiku zajęć, jeśli uczestnik ma specjalne potrzeby.

- **Pomoc emocjonalna**

Dostosowanie formy komunikacji w przypadku osób z trudnościami w radzeniu sobie ze stresem lub lękiem związanym z przebywaniem w nowym środowisku.

- **Dostosowanie czasu pracy**

Dla osób, które mogą mieć trudności z czasem (np. osoby z ADHD, dysleksją), możliwość wydłużenia czasu na wykonywanie zadań.

Dzień 1. Wstęp do sztuki współczesnej / o Intermediach

1. CZYM JEST SZTUKA WSPÓŁCZESNA?

Sztuka współczesna może wydawać się trudna do zrozumienia. Dlaczego? Ponieważ nie zawsze pokazuje rzeczy oczywiste. Czasem artyści chcą nas zaskoczyć lub zmusić do myślenia. Nie wszystko jest od razu jasne, ale to też jest częścią sztuki. Sztuka współczesna to nie tylko obrazy w muzeach.

Rozmowa na wybrane tematy

- **Kto jest obecny w muzeach i galeriach?**
 - Czy wszyscy mają równy dostęp do sztuki? Kogo nie widzimy w muzeach i galeriach? Może są ludzie, którzy nigdy tam nie byli albo czują się wykluczeni?
- **Kto pozostaje niewidoczny?**
 - Niektóre osoby lub grupy mogą nie być dostrzegane w sztuce. Dlaczego tak się dzieje? Jak możemy to zmienić?
- **Być może pomocne będzie zapoznanie się z przygotowanymi albumami / książkami / audycjami / opowieściami / obiektami?**
 - Wybierz z nich interesujące cię zagadnienie i opowiedz o tym jakie uczucia w tobie budzi i dlaczego.

WARSZTAT: To sposób myślenia, eksperyment, emocja, komentarz do świata.

Może być wszystkim!

I. Wprowadzenie – Zanurzenie w sztuce (3 min)

Prowadząca nie zaczyna od definicji ani teorii. Zamiast tego wprowadza uczestników w proces:

- **Krótką sytuacją performatywną:** Prowadząca ustawia w przestrzeni kilka przedmiotów (np. krzesło obrócone do góry nogami, kawałek materiału, zdjęcie, przedmiot codziennego użytku w nietypowym kontekście). Nie wyjaśnia ich znaczenia.
- **Pytanie do uczestników:** "Czy to, co widzicie, to sztuka? Dlaczego tak/nie?"
- **Bez poprawnych odpowiedzi** – chodzi o różnorodność interpretacji.

II. Działanie – Tworzenie „aktów sztuki” (7 min)

Każdy uczestnik dostaje **kartkę i długopis lub marker**. Zadanie:

- **Przez minutę piszcie bez zatrzymywania myśli** – czym dla Was jest sztuka współczesna? Może to być pojedyncze słowo, zdanie, lista skojarzeń, metafora.
- Po zapisaniu – **rozerwijcie kartkę na kilka kawałków i ułóżcie je w nowy sposób**, tak aby stworzyły inny komunikat. Może z tego powstać nowy sens, nowa forma.
- Alternatywnie można zamienić się fragmentami zapisków z inną osobą i stworzyć nową wypowiedź.

Refleksja: „Czy sztuka to to, co było napisane, czy to, co powstało po zmianie?”

III. Podsumowanie – Wnioski (5 min)

Prowadzący zaprasza uczestników do krótkiej dyskusji:

- Co było najtrudniejsze w tym zadaniu?
- Czy sztuka to coś, co tworzymy świadomie, czy coś, co dzieje się przez przypadek?
- Czy nasze pierwsze skojarzenia na temat sztuki były tymi, które podtrzymujemy na końcu warsztatu?

Podsumowanie:

Sztuka współczesna nie daje jednej odpowiedzi. Jest eksperymentem, ruchem, zmianą. Może wynikać z przypadku, z destrukcji, z nieoczywistości. To, co ją definiuje, to **proces myślenia i interpretacji** – i to właśnie dzisiaj przetestowaliśmy.

2. O kierunku Intermedia

- Studia intermedialne są najbardziej adekwatnym i pełnym odzwierciedleniem obszaru definiowanego jako sztuka współczesna.
- Kierunek prowadzony jest na Wydziale Animacji i Intermediów.
- Zorientowany jest przede wszystkim na problematykę sztuki aktualnej w zakresie dynamicznie rozwijających się mediów i technologii oraz eksperymentalnych zjawisk pojawiających się w obrębie istniejących już dyscyplin.
- Program kształcenia daje możliwość zapoznania z szeroką panoramą różnorodnych, współczesnych zjawisk i praktyk artystycznych.
- Studia pozwalają osadzić indywidualną refleksję i praktykę w obrębie szeroko pojętej kultury.
- Umożliwiają zdobycie unikalnych umiejętności, pozwalających realizować złożone wizualne i audiowizualne wypowiedzi artystyczne.

Co oferują studia na kierunku Intermedia

- Rozwój umiejętności kreacyjnych w obszarze sztuki współczesnej.
- Zapoznanie z historycznymi i współczesnymi praktykami artystycznymi.
- Doświadczenie różnych mediów i różnych form ekspresji w celu odkrywania tkwiących w osobach studenckich potencjałów
- Poszukiwania na polu aktualnych teorii sztuki i praktyk społecznych.
- Zachętę do pracy rozumianej jako prowadzenie twórczych eksperymentów, których celem jest wypracowanie oryginalnej postawy

właściwej dla indywidualnych zainteresowań i predyspozycji osób studenckich.

- Naukę umiejętności eksperymentowania nie tylko z dynamicznie rozwijającymi się technologiami, z działaniami w obrębie sfery dźwięku czy performance, ale także z tradycyjnymi środkami twórczej ekspresji.
- Realizację projektów wystawienniczych, artystycznych badań terenowych, dyskusji, pracy seminaryjnej.
- Rozwijanie indywidualnej praktyki artystycznej i kształcenie umiejętności pracy w zespole.
- Możliwość decydowania o indywidualnej ścieżce rozwoju, przy wsparciu całego potencjału Uczelni.
- Dostęp do warsztatów, pracowni i wypożyczalni sprzętu audio i wideo
- Pomoc techniczną przy realizacji projektów artystycznych
- Unikatowy dostęp do całej bazy dydaktycznej i infrastrukturalnej Uczelni.
- Integrację, poprzez wspólne plenery, warsztaty i wyjazdy.
- Kontakt z wybitnymi osobowościami ze świata sztuki i teorii kultury.
- Szeroką możliwość korzystania z programów wymiany Erasmus+.

Możliwości rozwoju dla osób studiujących Intermedia

- Udział w wystawach i projektach artystycznych, w tym zagranicznych i o zasięgu międzynarodowym.
- Udział w warsztatach i wizytach studyjnych.

- Prowadzenie indywidualnego toku studiów.

Co zyskasz studiując Intermedia

- Umiejętność tworzenia unikatowych i złożonych realizacji artystycznych
- Wiedzę z zakresu historii kultury i sztuki oraz współczesnych zjawisk artystycznych i kulturotwórczych.
- Świadomość twórczą niezbędną współczesnemu artyście.
- Wypracujesz i udoskonalisz własne metody techniki pracy twórczej.
- Uzyskasz samodzielność i dojrzałość w podejmowaniu twórczych decyzji.
- Otrzymasz narzędzia do funkcjonowania w świecie sztuki i na polach pokrewnych sztuce.
- Dowiesz się, jak tworzyć wystawy i wydarzenia.
- Zdobędziesz umiejętność prezentowania swoich prac w rzeczywistości realnej jak i wirtualnej.
- Będziesz przygotowany do budowania ścieżki samodzielnej praktyki artystycznej.
- Zdobędziesz możliwość wpływu na rozwój i kształt przyszłej kultury oraz społecznego jej oddziaływania.
- Nawiążesz współpracę z kuratorami i galeriami sztuki
- Uzyskasz możliwość realizowania się w obszarach komercyjnych w ramach różnych dziedzin komunikacji społecznej oraz w pracy w tzw. przemysłach kreatywnych.
- Uzyskasz możliwość dalszego studiowania na wyższym stopniu studiów.

Egzaminy

studia stacjonarne I stopnia

- Portfolio: Prezentacja do 20 prac artystycznych wraz z ich krótkim opisem wyjaśniającym technikę, parametry i idee poszczególnych prac (prace mogą składać się z cykli), zapisane w pliku PDF o łącznej objętości nieprzekraczającej 30 MB. (w portfolio mogą znajdować się prace audio/wideo w formie interaktywnych linków do prac umieszczonych np. na platformach: youtube, vimeo, soundcloud, google drive, dropbox itp).
- List motywacyjny – nie więcej niż 1800 znaków ze spacjami zapisany w pliku PDF.
- Rozmowa kwalifikacyjna

studia stacjonarne II stopnia

- Sprawdzian kwalifikacyjny polega na rozmowie kwalifikacyjnej i prezentacji przez osobę kandydującą prac własnych (maksymalnie 20 prac), dokumentacji działań multimedialnych (wideo, instalacje, fotografie) oraz portfolio ze szczególnym uwzględnieniem licencjackiej lub magisterskiej pracy dyplomowej.

Przedmioty na kierunku Intermedia

(na podstawie materiałów z zajęć opracowane zostały poszczególne warsztaty):

- **DZIAŁANIA INTERMEDIALNE I FOTOGRAFIA** (prof. dr hab. Piotr Kurka) – łączenie różnych dziedzin sztuki,

- **WYSTAWY I WYDARZENIA** (dr Krzysztof Łukomski) – organizacja i prezentacja sztuki,
- **FASHION IN PERFORMANCE ART** (mgr Izabela Sitarska) – moda jako element sztuki performatywnej,
- **KSZTAŁTOWANIE I TRANSFORMACJA PRZESTRZENI** (prof. dr hab. Andrzej Syska) – jak zmieniać przestrzeń artystyczną,
- **WIEDZA O MATERII** (dr Magdalena Starska) – jak materiały wpływają na sztukę,
- **WIDEO** (prof. dr hab. Marek Wasilewski) – sztuka obrazu w ruchu,
- **DZIAŁANIA W PRZESTRZENI PUBLICZNEJ** (mgr Karolina Kubik) – sztuka poza galeriami,
- **AUDIOSFERA** (dr Daniel Koniusz) – dźwięk jako element sztuki,
- **ART RESEARCH** (dr Daniel Koniusz) – badania w sztuce.

3. Podsumowanie dnia

- Zapoznanie z książką „Prawda jest Konkretna. Artystyczne strategie w polityce. Podręcznik”
- Zadanie: Przygotowanie wybranego eseju do prezentacji w grupie i praca nad projektem domowym.
- Rozmowa: *Z czym wychodzę z dzisiejszych zajęć?*

Dzień 2. Wystawy i Wydarzenia - wprowadzenie do przedmiotu

1. O przedmiocie

W ramach przedmiotu WYSTAWY & WYDARZENIA studentki i studenci pracują nad formami prezentacji swojej praktyki artystycznej:

- rozmawiamy o miejscu ekspozycji/działania,
- projekcie wystawy,
- materiałach promocyjnych,
- adresujemy sytuację do odpowiednich kontekstów i publiczności,
- odwiedzamy wystawy w galeriach, muzeach, przestrzeniach niezależnych dla sztuki - uczestniczymy w wydarzeniach artystycznych w Poznaniu, Polsce, za granicą,
- podpatrujemy, jak się je przygotowuje, produkuje, jak, co i jakimi metodami wdraża w życie i działanie pewne pomysły,
- jakie procesy prowadzą do tego, że coś się udaje, a kiedy musimy popracować innymi środkami wyrazu,
- uczymy się zestawiać i układać rzeczy razem podczas warsztatowej części, dopasowywać elementy,
- uczymy się budować nastrój jakiejś sytuacji artystycznej wobec określonych typów publiczności i w znalezionych, omówionych okolicznościach i miejscach,

- zastanawiamy się nad projektowaniem sytuacji, jak i umiejętnością podejmowania spontanicznych decyzji w tym zakresie,
- doświadczamy, proponujemy i nie poddajemy się.

2. WARSZTAT: UKŁAD ELEMENTÓW – eksperymentowanie z przestrzenią

- Czas trwania: 4 godziny
- Cel: Rozwijanie wrażliwości artystycznej, umiejętności kompozycji i narracji wizualnej poprzez interakcję z przestrzenią i znalezionymi obiektami.

1. Wprowadzenie (30 min)

- Krótka rozmowa: Czym jest kompozycja? Jak działa przestrzeń? Jakie znaczenie ma ułożenie przedmiotów?
- Inspiracje: Prezentacja kilku przykładów artystycznych instalacji wykorzystujących znalezione obiekty.
- Dostosowanie przestrzeni: Zapewnienie dostępności dla osób o różnych potrzebach (np. dostęp do stołów dla osób na wózkach, możliwość pracy na podłodze lub na stojąco, opcja pracy dotykowej i audiodeskrypcji).

2. Poszukiwanie elementów i pierwsze układy (60 min)

- Zadanie: Każdy uczestnik/uczestniczka zbiera 10 elementów – mogą to być rzeczy znalezione w kieszeniach, przestrzeni warsztatowej, przypadkowo napotkane przedmioty.

- Eksperymenty z układem:
- Uczestnicy układają swoje elementy na ścianie, podłodze lub w innym wybranym miejscu.
- Testują różne kompozycje – co przyciąga uwagę? Co wprowadza chaos? Co budzi emocje?
- Osoby z ograniczoną mobilnością mogą pracować w parach, gdzie jedna osoba wybiera elementy, a druga pomaga w ich układaniu.

3. Rozwijanie układu i narracji (60 min)

- Dodawanie nowego elementu: Każdy uczestnik wybiera jeden dodatkowy element, który zmienia całość – czy to kształtem, kolorem, teksturą, czy znaczeniem.
- Przemieszczanie elementów: Co się dzieje, gdy zmienimy układ?
- Interpretacja: Uczestnicy zastanawiają się, z czym kojarzy im się ich układ – czy tworzy historię? Jakie emocje wywołuje?
- Opcja dźwiękowa: Dla osób niewidzących można dołożyć element dźwiękowy – np. nagranie opisu układu lub dźwięk pasujący do kompozycji.

4. Poszukiwanie kontekstu i inspiracji (30 min)

- Uczestnicy mają możliwość zapoznania się z książkami, albumami, nagraniami czy innymi materiałami dostępnymi na warsztatach.
- Każdy wybiera inspirację, która kojarzy mu się z własnym układem przedmiotów.

- Dyskusja: Czy wiedza o artyście zmienia sposób odbioru dzieła? Czy można patrzeć na sztukę bez kontekstu?

5. Prezentacja i wspólna refleksja (60 min)

- Każdy uczestnik prezentuje swój układ – może to być słowna opowieść, krótkie nagranie dźwiękowe, audiodeskrypcja lub ruchowa interpretacja.
- Dyskusja: Jak różne osoby interpretują te same kompozycje? Jakie emocje wywołały różne układy?
- Podsumowanie: Czy zmienił się sposób, w jaki patrzymy na przedmioty i przestrzeń?
- Rozmowa: *Z czym wychodzę z dzisiejszych zajęć?*

3. Dostosowania dla osób z niepełnosprawnościami

Możliwość pracy w parach lub grupach

- ✓ Audiodeskrypcja dla osób niewidomych
- ✓ Możliwość tworzenia kompozycji dotykowych lub dźwiękowych
- ✓ Dostępność przestrzeni dla osób z ograniczoną mobilnością
- ✓ Opcja nagrania słownego zamiast pisania

4. Efekt

Warsztat uczy uważności, eksperymentowania z przestrzenią oraz indywidualnej i grupowej interpretacji sztuki. Uczestnicy nie tylko tworzą, ale także analizują własne procesy twórcze i uczą się, jak różne sposoby percepcji wpływają na odbiór sztuki.

P.S. Czy znasz profil na Instagramie @histeria.sztuki? Porozmawiajmy o tym, co przykuło twoją uwagę na tym profilu (polecam np. w kontekście biografii artystycznych zapisane stories p.t. *patoartyści* oraz post z 27.04.2024)

Dzień 3. Audiosfera - wprowadzenie do przedmiotu

1. O przedmiocie

Podejmowane przez Pracownię Audiosfery działania skoncentrowane są na problematyce sztuk wizualnych i dźwiękowych. Pracownia Audiosfery jako przestrzeń fizyczna rozumiana jest tu jako platforma, gdzie inkluzywność wyklucza ekskluzywność, a jej uczestnik ze studenta staje się użytkownikiem. Pracownia jako miejsce otwarte, jest przestrzenią wyrażania własnych poglądów i poddawania ich pod wspólną dyskusję. Skupiamy się na szeroko pojętej sztuce współczesnej, analizujemy i krytycznie spoglądamy na najnowsze tendencje, nurty oraz praktyki artystyczne i postartystyczne. W tym kontekście, szczególnie interesuje nas medium dźwięku, zarówno wobec tego co widzialne, niewidzialne, ale i tego co zupełnie niesłyszalne. Poszerzając granice akademickiej działalności, zagadnienie dźwięku wybrzmiewa niemal równolegle, pozostając jedną z najważniejszych aktywności naszej pracowni.

2. WARSZTAT: Pejzaże Dźwiękowe

Cel

Rozwijanie świadomego słuchania oraz zwrócenie uwagi na rolę dźwięków w codziennym życiu.

Program warsztatu

I. Spacer dźwiękowy (soundwalk)

- Uczestnicy wychodzą na spacer (miejskie lub przyrodnicze) i uważnie słuchają otaczających dźwięków.
- Zapisują swoje wrażenia i obserwacje w dzienniku.

II. Podstawy field recordingu

- Krótka prezentacja: jak nagrywać dźwięki w terenie, obsługa dyktafonu / opcjonalnie rejestratora i mikrofonu kierunkowego.
- Każdy uczestnik wykonuje własne nagrania wybranych dźwięków.

III. Analiza nagrań

- Praca w grupach: słuchanie i klasyfikowanie nagrań (np. dźwięki kluczowe, tło, sygnały).
- Dyskusja: jak dźwięki wpływają na postrzeganie przestrzeni.

IV. Twórcze opracowanie materiału

- Uczestnicy tworzą krótką kompozycję lub instalację dźwiękową z nagranych materiałów.
- Prezentacja prac i omówienie w kontekście teorii.

- **PODSUMOWANIE:** Rozmowa: Z czym wychodzę z dzisiejszych zajęć?

Oczekiwane efekty

Po zakończeniu projektu uczestnicy będą potrafili:

- Świadomie odbierać i analizować otaczającą audiosferę,
- Stosować techniki field recordingu w praktyce,
- Wykorzystywać praktykę głębokiego słuchania jako narzędzie twórcze i metodę refleksji nad środowiskiem dźwiękowym,
- Rozwijać krytyczne myślenie o przestrzeni akustycznej,
- Podnosić swoją świadomość ekologiczną i kulturową.

Dzień 4: Wiedza o Materii - wprowadzenie do przedmiotu

1. O przedmiocie

"Wiedza o Materii" koncentruje się na badaniu, w jaki sposób bezpośredni kontakt z ciałem oraz odczuwanie zmysłowe umożliwiają zdobywanie wiedzy, wykraczającej poza tradycyjne, racjonalne podejście. Przedmiot skupia się na zagadnieniach związanych z interocepcją, czyli zdolnością do odbierania sygnałów wewnętrznych, takich jak rytm serca, które stanowią pierwotne źródło informacji o stanie naszego organizmu.

Analizowane będą również mechanizmy myślenia poprzez ruch – na przykład, jak spokojny spacer wpływa na procesy poznawcze, oraz rola gestykulacji, która, jako pierwotna forma komunikacji, pomaga zredukować obciążenie poznawcze przy przetwarzaniu abstrakcyjnych idei.

Kurs bada także wpływ otoczenia – zarówno natury, jak i zaprojektowanej przestrzeni – na nasze myślenie, podkreślając, że delikatna obserwacja i akceptacja bodźców wizualnych mogą pobudzać kreatywność i zrelaksować umysł.

Istotnym elementem przedmiotu jest również praca grupowa, która umożliwia wspólne myślenie, debaty i synchronizację ruchową, co sprzyja tworzeniu nowych, zbiorowych sposobów postrzegania świata. Uczestnicy będą dokumentować swoje obserwacje i refleksje.

Przedmiot "Wiedza o Materii" to interdyscyplinarne podejście łączące elementy filozofii, sztuki oraz nauk przyrodniczych, mające na celu poszerzenie granic poznania poprzez integrację ciała, umysłu i otoczenia.

2. Program warsztatu: czuję, więc jestem

Czas trwania: 4 godziny

Przestrzeń: otwarta, swobodna, dostosowana do różnych potrzeb ruchowych i sensorycznych

Materiały: duże arkusze papieru, farby, węgiel, kredki, kamery, dyktafony, przedmioty dotykowe, miękkie maty, zapachy, muzyka

Wprowadzenie (30 min)

Krąg odczuwania – uczestnicy siadają w kole, zamykają oczy i skupiają się na własnym ciele. Prowadzący zachęca do zauważenia rytmu oddechu, bicia serca, napięć w ciele. Można położyć dłonie na klatce piersiowej, brzuchu, poczuć ciepło rąk.

Pytania do refleksji

- Co czuję w tym momencie?
- Jakie emocje przynosi mi moje ciało?
- Jakie ruchy przychodzą mi naturalnie?

Każdy może podzielić się krótką refleksją – słowem, gestem, dźwiękiem.

3. CZĘŚĆ 1: MYŚLENIE CIAŁEM (45 min)

Ćwiczenie: „Ciało jako krajobraz”

- Uczestnicy pracują w parach lub indywidualnie.
- Jedna osoba „rzeźbi” ciało drugiej osoby poprzez delikatne ustawianie jej rąk, nóg, głowy w różnych pozycjach. Osoby z ograniczoną mobilnością

mogą eksperymentować z gestami dłoni, mimiką, dotykiem przedmiotów.

- Następnie każdy wybiera jedną pozycję i utrwała ją na papierze poprzez rysunek, zdanie lub krótką notatkę dźwiękową.

Pytania do eksploracji:

- Jakie emocje niesie ta pozycja?
- Czy czuję się w niej komfortowo, czy coś mnie w niej porusza?
- Jakie historie może opowiedzieć moje ciało?

4. CZĘŚĆ 2: MYŚLENIE RUCHEM (45 min)

Ćwiczenie: „Ścieżki myślenia”

- Uczestnicy przemieszczają się po przestrzeni w rytmie muzyki lub własnego oddechu. Można poruszać się wolno, szybko, kręcić, skakać, kołysać, pełzać, wibrować.
- Osoby z niepełnosprawnościami mogą eksplorować przestrzeń poprzez ruch dłoni, głowy, dotyk przedmiotów, interakcję z dźwiękami.
- W trakcie ruchu prowadzący rzuca pytania:
 - Jakie myśli pojawiają się, gdy ruszam się w ten sposób?
 - Co zmienia się w moim ciele, gdy przyspieszam/spowalniam?
 - Jak ruch wpływa na moją wyobraźnię?

5. CZĘŚĆ 3: MYŚLENIE DOTYKIEM, OBRAZEM, DŹWIĘKIEM (45 min)

Ćwiczenie: „Zostaw ślad”

- Każdy uczestnik wybiera formę ekspresji: może malować dłońmi na papierze, nagrywać swoje myśli, układać dźwięki, budować z przedmiotów.
- Możliwość pracy indywidualnie lub w grupach.
- Eksplorujemy materiały: zimne, ciepłe, miękkie, chropowate. Osoby z niepełnosprawnościami wzrokowymi mogą pracować z fakturami, a osoby z niepełnosprawnościami słuchowymi mogą koncentrować się na obrazie, ruchu, rytmie.

Efekt: Każdy zostawia swój unikalny ślad – niepowtarzalną opowieść zapisaną w materii.

6. CZĘŚĆ 4: MYŚLENIE WSPÓLNOTĄ (45 min)

Ćwiczenie: „Twoja historia w moich rękach”

- Uczestnicy losują notatkę stworzoną przez inną osobę (słowo, obraz, dźwięk) i interpretują ją na swój sposób – poprzez ruch, rysunek, gest, słowo.
- Prezentacja prac w otwartej formie – można mówić, tańczyć, pokazać gestem, narysować.
- Podsumowanie w kręgu: Jakie nowe myśli, uczucia się pojawiły? Czego się nauczyłem/am o sobie i innych?

ZAKOŃCZENIE (30 min)

Ćwiczenie: „Pocztówka dla przyszłego ja”

- Każdy uczestnik pisze, rysuje lub nagrywa wiadomość dla siebie z przyszłości – czym chciałby się kierować, co odkrył, co chce zapamiętać.
- Możliwość wymiany „pocztówek” z innymi.

Krąg zamykający – uczestnicy dzielą się jednym słowem, gestem lub dźwiękiem, które najlepiej oddaje ich doświadczenie z warsztatów.

7. DOSTĘPNOŚĆ WARSZTATU

- ✓ Przestrzeń dostosowana do różnych form poruszania się (maty, krzesła, swobodny układ)
- ✓ Możliwość pracy w różnych mediach (ruch, dotyk, dźwięk, obraz)
- ✓ Napisy do nagrań, tłumaczenie na język migowy
- ✓ Możliwość uczestnictwa online (dla osób z trudnościami w mobilności)
- ✓ Przewidziane momenty odpoczynku i przestrzeń wyciszenia
- ✓ Możliwość indywidualnych form ekspresji (nie każdy musi mówić, można pokazywać, pisać, rysować, gestykulować)

Podsumowanie

Warsztat „Czuję, więc jestem” to przestrzeń wolności, w której uczestnicy mogą badać swoje ciało, myśli i emocje w sposób dostępny, naturalny i swobodny. To czas na eksperymentowanie, odkrywanie i bycie razem – poprzez dotyk, ruch,

słowo, obraz i dźwięk. To także przypomnienie, że wiedza jest w nas –
wystarczy ją wydobyć i poczuć.

Dzień 5: Fashion in Performance Art - wprowadzenie do przedmiotu

1. O przedmiocie

W ramach przedmiotu osoby studiujące uczestniczą w serii warsztatów otwierających przestrzeń na eksperymentowanie z tekstyliami. Od tworzenia obiektów, printów na materiale, po szycie kostiumów, czy stworzenie ich w środowisku 3d i umożliwienie ich użytkowania w różnych kontekstach, tych ekspozycyjnych jak i performatywnych.

- Przedmiot "Fashion in Performance Art" ma na celu zbadanie i eksplorację mody jako istotnego elementu sztuki współczesnej i sztuki performatywnej.
- Kurs koncentruje się na badaniu związku między ubiorami, materiałami a działaniami artystycznymi, oferując osobom studiującym możliwość kreatywnego wyrażania siebie poprzez różnorodne techniki projektowania i manipulacji materiałami.
- Osoby studiujące badają, w jaki sposób moda może być używana jako forma sztuki performatywnej oraz jakie znaczenie ma ubiór w kontekście tożsamości, ekspresji i przekazu artystycznego.
- Kurs obejmuje praktyczne zajęcia z szycia, upcyclingu czy projektowania printów. Osoby uczestniczące nauczą się, jak przekształcać istniejące elementy odzieżowe w nowe, unikalne projekty.

- Osoby studiujące mają okazję tworzenia kostiumów i instalacji w różnych kontekstach przestrzennych, badając interakcje między ubiorami, a otoczeniem.
- Kurs wprowadza nowoczesne narzędzia do tworzenia cyfrowego ubioru, odkrywając nowe możliwości, jakie niesie za sobą technologia w kontekście mody i sztuki.
- Osoby uczestniczące zapoznają się z pracami współczesnych artystów/tek i projektantów/tek, takich jak Rosemarie Trockel, John Yuyi czy Dennis Vanderbroeck, badając ich wpływ na rozwój mody jako medium artystycznego.
- Zajęcia mają charakter interaktywny i warsztatowy, łącząc teorię z praktyką. Osoby uczestniczące pracują nad indywidualnymi projektami, a biorą udział w dyskusjach i krytykach, które pomogą rozwijać ich pomysły i umiejętności.
- Kurs skierowany jest do osób studiujących zainteresowanych modą, sztuką performatywną oraz kreatywnym procesem twórczym.

2. WARSZTAT: MOC UBIORU JAKO IDEALNEGO PANCERZA

Czas trwania: 4 godziny

Miejsce: Przestrzeń otwarta, pracownia artystyczna

Materiały: Tkaniny, ubrania do przerobienia, plastik, metal, papier, farby, nici, sznurki, kleje, nożyczki, igły, maszyny do szycia, elementy ready-made

✓ Wprowadzenie (30 min)

1. Rozgrzewka konceptualna

- Dyskusja: Czy ubiór to tylko ochrona ciała, czy też komunikat?
- Przegląd przykładów z historii mody, sztuki i performansu (np. kostiumy performatywne, modowe manifesty, ubiór jako pancerz emocjonalny).
- Jakie funkcje może pełnić strój? Ochrona? Kreacja tożsamości? Ekspresja?

2. Zmysłowe doświadczanie materiałów

- Uczestnicy zamykają oczy i dotykają różnych faktur.
- Jakie emocje wywołują materiały? Które budzą poczucie bezpieczeństwa, a które pobudzają?

✓ Eksperymenty z formą (60 min)

1. Tworzenie własnego „pancerza”

- Zadanie: zaprojektuj i stwórz ubiór, który będzie twoim „pancerzem” – może to być zbroja, kokon, maska, warstwy ochronne lub coś zupełnie abstrakcyjnego.
- Techniki: upcycling, łączenie materiałów, szycie, sklejanie, tworzenie struktur przestrzennych.
- Gotowe elementy: Jakie przedmioty codziennego użytku mogą stać się częścią stroju?

2. Manipulacja kolorem i strukturą

- Jakie znaczenie ma kolor w przestrzeni publicznej? Jak wpływa na odbiór performerów?
- Praca z transparentnością, fakturą i światłem.

✓ Ruch i testowanie (60 min)

1. Ciało w pancerzu

- Jak zmienia się ruch, gdy mamy na sobie różne struktury?
- Jak można testować relację ciała i materii?
- Czy ubiór może ograniczać, czy wręcz przeciwnie – poszerzać nasze gesty?

2. Interakcja z przestrzenią

- Eksperymentowanie w różnych ustawieniach (światło, przestrzeń zamknięta, otwarta, miasto, natura).
- Jak pancerz funkcjonuje w kontekście performatywnym?

✓ Refleksja i podsumowanie (30 min)

1. Prezentacja prac

- Każdy uczestnik prezentuje swój pancerz i opowiada o procesie jego tworzenia.
- Krótka dokumentacja fotograficzna lub wideo.

2. Dyskusja końcowa

- Jakie były największe wyzwania?
- Jakie uczucia wzbudzał proces twórczy?
- Co oznacza „pancerz” dla każdego z nas?
- **PODSUMOWANIE:** Rozmowa: Z czym wychodzę z dzisiejszych zajęć?

✓ **Dodatkowe uwagi dla osób z niepełnosprawnościami**

- Warsztat dostosowany do potrzeb uczestników (np. zapewnienie wygodnych stanowisk pracy, pomoc asystenta, dostępność sensoryczna materiałów).
- Możliwość pracy w pozycji siedzącej lub zdalnej dokumentacji procesu dla osób z ograniczoną mobilnością.
- Alternatywne sposoby tworzenia dla osób niewidomych (praca na fakturach, dotykowe wzory)

Dzień 6: Działania w Przestrzeni Publicznej - wprowadzenie do przedmiotu

1. O przedmiocie

Przedmiot "Działania w przestrzeni publicznej" to interdyscyplinarne badanie, które łączy rozwój umiejętności manualnych i intelektualnych z refleksją nad rolą przestrzeni społecznej. W trakcie zajęć będziemy eksplorować, jak autorskie działania artystyczne mogą kształtować nasze doświadczenie publiczne oraz jak dzięki praktycznym eksperymentom i debatom możemy lepiej zrozumieć mechanizmy władzy, autonomii i tworzenia alternatywnych modeli zachowań. Kurs zachęca do wyjścia poza utarte schematy myślenia przyczynowo-skutkowego, aby odkryć potencjał kreatywnego działania nawet w sytuacjach, gdzie wydaje się, że jesteśmy poza własną strefą komfortu.

Podczas zajęć będziemy pracować zarówno indywidualnie, jak i w grupach, co pozwoli na wymianę doświadczeń i poglądów. Zajęcia będą miały formę warsztatów technicznych, praktycznych interwencji w przestrzeni publicznej oraz wspólnych dyskusji, podczas których poruszymy tematy takie jak: kto pozostaje niewidoczny w instytucjach kultury, czym jest autonomia i lojalność, a także jakie znaczenie ma skala oraz przestrzeń w działaniach artystycznych. W ten sposób chcemy pobudzić krytyczne myślenie o naszej codziennej przestrzeni akustycznej, wizualnej i społecznej.

Kurs ma na celu nie tylko rozwinięcie waszych umiejętności w zakresie realizacji projektów w przestrzeni publicznej, ale również pogłębienie zdolności intersekcyjnego myślenia oraz poszukiwania nowych sposobów organizowania się. Będziemy analizować wybrane przykłady działań artystycznych, debatować o roli artysty w społeczeństwie, a także badać, jak indywidualne doświadczenia oraz wspólne rytuały mogą przyczyniać się do budowania lepszych, bardziej sprawiedliwych przestrzeni. Ten przedmiot stanowi próbę demokratyzacji sztuki poprzez praktykę, która łączy teorię z działaniem i pozwala na odkrywanie nowych form wyrażania siebie w przestrzeni publicznej.

2. Warsztat

Warsztaty mają na celu rozwinięcie umiejętności uczestników w zakresie pracy z przestrzenią publiczną poprzez eksperymentowanie z formą, skalą i interakcjami społecznymi. Celem jest nie tylko rozwój kreatywności, ale również świadome odkrywanie, jak sztuka wpływa na odbiorcę i jego otoczenie. Warsztat został opracowany w sposób, który angażuje uczestników w eksplorację przestrzeni publicznej poprzez sztukę, z naciskiem na emocje, interakcje społeczne i eksperymentowanie ze skalą.

Struktura: 4 moduły po 50 minut + 10 minut przerw między modułami

ETAP 1: Emocje i zmiana perspektywy w sztuce (50 min.)

1. Czy w sztuce jest miejsce na emocje i zmiany zdania? (10 min.)

- Dyskusja o prawie do zmiany zdania i posiadania wątpliwości.
- Jak system edukacji i instytucje sztuki wpływają na ekspresję emocjonalną?
- Wartości w sztuce: autentyczność, eksperyment, proces, efekt.

2. Skala w sztuce i jej znaczenie (10 min.)

- Jak skala wpływa na emocje odbiorców?
- Przykłady monumentalnych i intymnych dzieł sztuki.
- Jakie dźwięki, kolory, zapachy mogą wpływać na percepcję skali?

Zadanie praktyczne (30 min.)

Uświadomienie wpływu skali na emocje i percepcję dzieła. Uczestnicy tworzą mini-instalacje w przestrzeni, manipulując skalą i kontrastami.

- Uczestnicy w małych grupach tworzą mini-instalacje manipulujące skalą i kontrastami (np. mały obiekt na dużej przestrzeni, duży obiekt w ograniczonej przestrzeni).
- Omówienie efektów i emocji, jakie wywołują stworzone prace.

ETAP 2: Sztuka a relacje społeczne (50 min.)

1. Czy sztuka służy jedynie do zrozumienia rzeczywistości? (7 min.)

- Relacje między artystą a odbiorcą.
- Rola sztuki w budowaniu wspólnoty i wzajemnego zrozumienia.

2. Wpływ środowiska na twórczość (7 min.)

- Jak miejsce i czas wpływają na twórczość artystyczną?
- Jak środowisko zmienia sposób percepcji dzieła?

Zadanie praktyczne / Ćwiczenie performatywne (35 min.)

Eksperyment z interakcją - tworzenie sztuki performatywnej w przestrzeni publicznej, obserwacja reakcji przechodniów.

- Uczestnicy tworzą mikro-interwencje w przestrzeni (np. gesty, mimika, ruch).
- Celem jest obserwacja reakcji przypadkowych przechodniów lub innych uczestników.
- Powrót i refleksja nad tym, jak ludzie reagowali i dlaczego.

ETAP 3: Powtarzalność i abstrakcja (50 min.)

1. Co daje powtarzanie w sztuce? (7 min.)

- Rytm i proces jako kluczowe elementy artystyczne.
- Znaczenie performansu i codziennych rytuałów.

2. Abstrakcja jako forma zaangażowania społecznego (7 min.)

- Czy abstrakcja może zmieniać społeczeństwo?
- Eksperymenty z abstrakcją w przestrzeni publicznej.

Zadanie praktyczne (35 min)

- Tworzenie wspólnej instalacji opartej na rytmie i powtarzalnych formach (np. układanie przedmiotów, rysowanie powtarzalnych linii, układ gestów).
- Omówienie efektu – czy powtarzalność nadaje sztuce większą moc?

ETAP 4: Nowe sposoby zachowania i patrzenie z innej perspektywy (50 min.)

1. Nowe sposoby zachowań w sztuce

- Jak sztuka może inspirować do zmiany codziennych nawyków?
- Eksperymenty z przestrzenią i ruchem.

2. Patrzenie z góry i z dołu

- Jak perspektywa zmienia odbiór dzieła?
- Społeczne i polityczne znaczenie spojrzenia z góry i z dołu.

Zadanie praktyczne (35 min.)

- Tworzenie dzieł zmieniających perspektywę odbiorcy: instalacje poziome/pionowe, dzieła do oglądania w ruchu, prace interaktywne (np. odbicia w lustrach).
- Refleksja: jak zmiana perspektywy wpłynęła na odbiór sztuki?

PODSUMOWANIE I REFLEKSJA

Otwarta dyskusja:

- Jak doświadczenie warsztatu zmieniło nasze postrzeganie przestrzeni publicznej?
- Czy sztuka może wpłynąć na codzienne nawyki i społeczne interakcje?
- Indywidualna refleksja: uczestnicy dzielą się swoimi wnioskami (możliwość zapisania myśli na papierze lub nagrania krótkiej wypowiedzi audio).

PODSUMOWANIE: Rozmowa: Z czym wychodzę z dzisiejszych zajęć?

EFEKTY WARSZTATÓW:

- ✓ Rozwój kreatywności i umiejętności eksperymentowania w przestrzeni publicznej.
- ✓ Lepsze zrozumienie relacji między sztuką a społeczeństwem.
- ✓ Rozwinięcie świadomości własnej percepcji i wpływu otoczenia na twórczość.
- ✓ Praktyczne doświadczenie pracy z abstrakcją, powtarzalnością i nowymi formami interakcji.
- ✓ Odkrycie potencjału sztuki w życiu codziennym i możliwości jej wykorzystania do budowania relacji społecznych.

Dzień 7: DZIAŁANIA INTERMEDIALNE I FOTOGRAFIA- wprowadzenie i omówienie przedmiotu oraz wstęp do autoprezentacji

O przedmiocie

Przedmiot DZIAŁANIA INTERMEDIALNE I FOTOGRAFIA stanowi przestrzeń dla rozwijania indywidualnej praktyki artystycznej poprzez konsultacje z Piotrem Kurką – uznanym artystą i mentorem. Studenci przychodzą na spotkania z koncepcjami swoich projektów, szkicami, inspiracjami z szeroko rozumianej kultury audiowizualnej, filozofii czy antropologii. Proces ten nie ogranicza się jedynie do rozmowy – to otwarte laboratorium twórcze, w którym każde doświadczenie i zainteresowanie może stać się punktem wyjścia do dalszych poszukiwań artystycznych.

W ramach zajęć nie tylko konsultujemy projekty, ale także organizujemy warsztaty i podróże artystyczne, które pozwalają zanurzyć się w różnych kontekstach kulturowych. Tworzymy ekspozycje i wydarzenia, które wykraczają poza schemat tradycyjnej wystawy – są one eksperymentem z przestrzenią, performatywnością i atmosferą.

Czego się nauczysz?

- Poznasz różne aspekty współczesnej sztuki – od instytucjonalnych po rynkowe.

- Zdobędziesz wiedzę o historii mediów i aktualnych zagadnieniach artystycznych.
- Rozwiniesz praktykę różnych form sztuki – filmu, audiosfery, instalacji czy performance’u.
- Nauczysz się organizować wystawy, wydarzenia i dyskusje publiczne.
- Będziesz uczestniczyć w życiu kulturalnym i odbywać wizyty studyjne.
- Zdobędziesz narzędzia do budowania własnej ścieżki artystycznej i tworzenia portfolio.

Warsztat: Tworzenie i Kontekst – od idei do realizacji

Cel:

Warsztat ma na celu wsparcie uczestników w rozwijaniu ich pomysłów artystycznych – od koncepcji, przez poszukiwanie odpowiednich form wyrazu, po sposoby prezentacji i odbioru ich prac.

Czas trwania: 4 godziny (4 moduły po 50 minut + 10 minut przerw między modułami)

1. Idea i inspiracja (50 min)

Cel: Opracowanie własnego pomysłu na projekt artystyczny.

Dyskusja (20 min)

- Jakie tematy mnie poruszają?
- Jakie medium najlepiej oddaje mój pomysł?
- Jak inspiracje z filozofii, antropologii czy filmu mogą wzbogacić projekt?

Ćwiczenie praktyczne (30 min)

- Tworzenie moodboardu – uczestnicy zbierają obrazy, teksty, dźwięki, które rezonują z ich ideą.
- Prezentacja pierwszych pomysłów w grupie, wymiana refleksji.

2. Eksperymentowanie z formą (50 min)

Cel: Znalezienie odpowiedniej formy dla swojej koncepcji artystycznej.

Dyskusja (15 min)

- Jakie medium najlepiej komunikuje moją ideę?
- Czy warto łączyć różne media i techniki?
- Jak forma wpływa na odbiór treści?

Ćwiczenie praktyczne (35 min)

- Uczestnicy testują różne formy ekspresji (np. rysunek, tekst, obiekt, dźwięk, ruch).
- Tworzenie prototypów prac lub koncepcyjnych szkiców instalacji.
- Omówienie pierwszych prób – jakie emocje i refleksje budzą?

3. Kontekst i przestrzeń prezentacji (50 min)

Cel: Świadome umiejscowienie dzieła w przestrzeni i kontekście.

Dyskusja (15 min)

- Jakie znaczenie ma miejsce prezentacji pracy?
- Wystawa, performance, działanie interaktywne – jak dopasować formę prezentacji?

- Jakie są strategie budowania atmosfery wydarzenia artystycznego?

Ćwiczenie praktyczne (35 min)

- Tworzenie mini-scenariusza prezentacji pracy (np. wybór miejsca, sposób interakcji z odbiorcą).
- Eksperymenty z aranżacją przestrzeni – jak układ elementów wpływa na percepcję?

4. Rozmowa o sztuce i finalizacja pomysłu (50 min)

Cel: Nauka komunikowania własnych pomysłów i refleksja nad procesem twórczym.

Dyskusja (15 min)

- Jak mówić o swojej pracy – język krytyczny vs. osobiste doświadczenie.
- Jak prezentować swoje pomysły w przestrzeni publicznej?
- W jaki sposób opowiadać o własnej sztuce, by angażować odbiorców?

Ćwiczenie praktyczne (35 min)

- Każdy uczestnik przygotowuje krótką prezentację swojej koncepcji (pitch artystyczny).
- Wspólna analiza – co działa, co można wzmocnić?

PODSUMOWANIE (30 min)

- Co zmieniło się w moim pomysle na projekt po warsztacie?
- Jakie wyzwania chcę podjąć w swojej twórczości?
- Jakie kolejne kroki mogę podjąć, by rozwijać swoje działania artystyczne?

Efekt warsztatu:

Uczestnicy wychodzą z warsztatu z wyraźniejszą wizją swojego projektu, przetestowanymi formami wyrazu oraz pomysłami na prezentację pracy.

Warsztat wzmacnia umiejętność myślenia krytycznego, eksperymentowania i komunikowania własnych idei w przestrzeni artystycznej.

ĆWICZENIA Z AUTOPREZENTACJI

CEL WARSZTATÓW

Warsztaty skierowane są do osób z niepełnosprawnościami, które przygotowują się do rekrutacji na studia artystyczne NA KIERUNEK INTERMEDIA.

Ich celem jest rozwinięcie umiejętności autoprezentacji, budowania pewności siebie oraz skutecznego argumentowania swojego wyboru kierunku, talentu i wizji artystycznej. Uczestnicy nauczą się, jak przedstawiać swoje mocne strony w sposób przekonujący i profesjonalny.

ETAP 1: Wprowadzenie do autoprezentacji

Wprowadzenie do autoprezentacji

1. Czym jest skuteczna autoprezentacja?

- Rola autoprezentacji w procesie rekrutacji
- Najczęstsze błędy i jak ich unikać.

2. Analiza mocnych stron uczestników

- Ćwiczenia pomagające określić swoje atuty i unikalne cechy.

- Wspólna dyskusja nad tym, jak wykorzystać swoje mocne strony w autoprezentacji.

3. Ćwiczenia komunikacyjne

- Jak mówić jasno i pewnie?
- Techniki kontroli stresu i poprawy dykcji.

ETAP 2: Tworzenie narracji i argumentacji

1. Budowanie historii o sobie i swojej sztuce

- Jak opowiedzieć swoją historię w sposób angażujący?
- Struktura dobrej narracji autoprezentacyjnej.

2. Ćwiczenia praktyczne

- Prezentacja krótkich wypowiedzi na temat swojej sztuki i talentu.
- Feedback od prowadzących i uczestników.

3. Praca z kamerą i nagraniami

- Jak wyglądać i brzmieć pewnie przed kamerą?
- Analiza nagrań i wskazówki do poprawy.

ETAP 3: Praktyczna autoprezentacja

1. Indywidualne wystąpienia uczestników

- Każdy uczestnik przygotowuje 2-3 minutową prezentację.
- Analiza i omówienie mocnych stron oraz obszarów do poprawy.

2. Symulacja rozmowy kwalifikacyjnej

- Praktyczne ćwiczenia z zadawaniem pytań i argumentowaniem wyboru kierunku.

3. Dostosowanie autoprezentacji do indywidualnych potrzeb

- Alternatywne formy autoprezentacji (np. nagranie audio dla osób niewidomych, napisy do filmów dla osób niesłyszących).

ETAP 4: Konsultacje indywidualne (opcjonalnie)

1. Indywidualne omówienie autoprezentacji

- Każdy uczestnik otrzymuje wskazówki do dalszej pracy.
- Możliwość dopracowania szczegółów technicznych i koncepcyjnych.

2. Dostosowanie formy prezentacji

- Elastyczny czas spotkań.
- Możliwość konsultacji online.
- Różne sposoby komunikacji: czat tekstowy, wideokonferencja z napisami, formaty ułatwiające czytanie.

EFEKTY WARSZTATÓW

- ✓ Każdy uczestnik stworzy i udoskonali swoją autoprezentację.
- ✓ Zdobędzie pewność siebie w mówieniu o swojej sztuce i talentach.
- ✓ Pozna techniki skutecznej argumentacji i autoprezentacji.
- ✓ Otrzyma profesjonalny feedback i będzie lepiej przygotowany do rozmów kwalifikacyjnych.
- ✓ Uzyska wiedzę na temat dostępnych technologii wspomagających i możliwości ich wykorzystania.

Dzień 8: KSZTAŁTOWANIE I TRANSFORMACJA PRZESTRZENI oraz WIDEO - wprowadzenie i omówienie przedmiotów

➤ KSZTAŁTOWANIE I TRANSFORMACJA PRZESTRZENI - o przedmiocie

"Kształtowanie i Transformacja Przestrzeni" to interdyscyplinarne podejście do przestrzeni jako zjawiska dynamicznego, podlegającego nieustannym zmianom, zarówno w kontekście fizycznym, jak i symbolicznym.

Zajęcia oferują możliwość eksperymentowania z przestrzenią poprzez jej analizę, redefiniowanie i twórczą interwencję. Studenci uczą się, jak przestrzeń może być kształtowana nie tylko poprzez materialne działania, ale także poprzez narrację, percepcję, interakcję i technologię.

Program obejmuje zarówno klasyczne ujęcie przestrzeni jako trójwymiarowego środowiska, w którym zachodzą różnorodne zdarzenia, jak i jej współczesne transformacje w kierunku przestrzeni wirtualnej, hybrydowej czy efemerycznej. Wychodzimy poza tradycyjne definicje architektury i urbanistyki, traktując przestrzeń jako pole dla eksperymentów artystycznych, społecznych i technologicznych.

Czego się nauczysz?

- Przestrzeń jako medium artystyczne – sposoby kształtowania przestrzeni w kontekście sztuki współczesnej.
- Transformacja i interwencja – jak przestrzeń zmienia się pod wpływem działań artystycznych i społecznych.

- Percepcja i doświadczenie – jak odbiorcy reagują na różne formy przestrzennej interakcji.
- Hybrydowe środowiska – relacje między przestrzenią fizyczną a wirtualną.
- Projektowanie przestrzeni – jak świadomie kształtować przestrzeń dla określonych funkcji i znaczeń.
- Eksperyment i technologia – wykorzystanie światła, dźwięku, AR/VR oraz interaktywnych instalacji w kreowaniu przestrzeni.
- Przedmiot zachęca do krytycznego myślenia o przestrzeni jako żywym, zmiennym organizmie i daje narzędzia do jej twórczej transformacji.

WARSZTAT: 4K (ALE INACZEJ...)

Cel warsztatów:

Warsztat "4K (ale inaczej...)" to eksperyment twórczy, którego celem jest rozwijanie kreatywnego myślenia i umiejętności pracy w zespole poprzez nietypowe wykorzystanie codziennego przedmiotu – krzesła. Uczestnicy zostaną zaproszeni do twórczej dekonstrukcji i reinterpretacji jego funkcji, formy oraz możliwości ekspresji.

Harmonogram zajęć:

- **Wprowadzenie (10 min)**
 - Krótka prezentacja na temat roli przedmiotów codziennego użytku w sztuce i dizajnie (przykłady reinterpretacji mebli, eksperymentalnych instalacji, sztuki konceptualnej).

- Omówienie zasady 4K: KRZESŁO – KOMPOZYCJA – KONTEKST – KREATYWNOŚĆ.

➤ **Burza mózgów: Jak inaczej można wykorzystać krzesło? (20 min)**

- Uczestnicy w grupach generują pomysły na alternatywne sposoby wykorzystania krzesła.
- Pytania pomocnicze:
 - Czy krzesło może stać się rzeźbą, obiektem interaktywnym, rekwizytem do performance'u?
 - Jak można je zinterpretować w kontekście społecznym, kulturowym, filozoficznym?
 - Jak zmiana perspektywy wpływa na jego postrzeganie?
 - Tworzenie mapy myśli i pierwszych szkiców.

➤ **Praca warsztatowa (40 min)**

- Uczestnicy w grupach otrzymują zestaw składanych krzeseł i opracowują własne kompozycje.
- Eksperymentowanie z układem, formą i kontekstem (budowanie struktur, zmiana funkcji, tworzenie narracji wizualnej).

Warianty pracy:

- ❖ Instalacja przestrzenna – konstrukcja z krzeseł jako rzeźba.
- ❖ Efemeryczne zjawiska – ulotne kompozycje, happeningi, performance.
- ❖ Wizualizacje cyfrowe – projekty w formie animacji, kolaży cyfrowych, rozszerzonej rzeczywistości.

❖ Film/akcja artystyczna – narracyjne użycie krzeseł w ruchu, jako rekwizyty do krótkiej opowieści audiowizualnej.

➤ **Prezentacja i analiza realizacji (20 min)**

- Każda grupa przedstawia swój projekt.
- Dyskusja nad pomysłami, inspiracjami i efektami pracy.
- Omówienie procesów twórczych oraz wyzwań napotkanych podczas realizacji.

➤ **Podsumowanie i refleksja (20 min)**

- Jak zmieniło się nasze postrzeganie codziennych przedmiotów?
- Co udało się odkryć poprzez twórcze eksperymentowanie?
- W jaki sposób takie podejście można przenieść na inne obszary twórczości i życia codziennego?

Efekty warsztatów:

- ✓ Uczestnicy rozwiną umiejętność kreatywnego myślenia i niekonwencjonalnego podejścia do projektowania.
- ✓ Nauczą się pracy zespołowej i skutecznej komunikacji w grupie.
- ✓ Doświadczą procesu twórczego od koncepcji po realizację.
- ✓ Stworzone prace mogą posłużyć jako materiał do dalszych projektów artystycznych, dokumentacji lub inspiracji dla przyszłych realizacji.

WIDEO - o przedmiocie

Przedmiot Wideo zapoznaje z możliwościami sztuki ruchomego obrazu w środowisku cyfrowym. Czerpiąc z historii i estetyki sztuki wideo poszukuje

nowych możliwości i kontekstów artystycznych, społecznych i emocjonalnych, w których sztuka ta mogłaby rozwijać i krytycznie analizować swój język odmienny od kodów estetycznych formy filmowej.

Program pracowni koncentruje się na badaniu bardzo zróżnicowanej współczesnej praktyki artystycznej, zachęca do dyskusji nad definicją sztuki w obliczu przemian kulturowych, społecznych i technologicznych.

Studio jest obszarem twórczych eksperymentów w obszarze sztuki ruchomego obrazu.

Interesuje nas zagadnienie dzieła sztuki jako nieporozumienia oraz problem nieporozumienia między artystą i widzem. Dyskutujemy nad jego społecznymi i kulturowymi przyczynami.

Zadaniem w pracowni jest umożliwienie uczestnikom poznania specyfiki intermedialnego charakteru tej sztuki, umożliwienie wzięcia aktywnego udziału w kształtowaniu przestrzeni medialnej w ich wymiarach artystycznym i społecznym oraz ukierunkowanie na krytyczną analizę zjawisk zachodzących w tej sferze.

ZADANIE: ZAPROJEKTUJ NOWE FORMY SOLIDARNOŚCI

Na mnóstwo sposobów słowo solidarność szuka wytrwale ciała , którym stać by się mogło. Szuka po omacku, ale nie mniej przez to gorliwie. I szukać gorliwie i żarliwie nie przestanie, póki znajdzie czego szuka. W tym szukaniu ciała przez słowo my, mieszkańcy dwudziestego pierwszego wieku, jesteśmy naraz podmiotem i przedmiotem poszukiwań; punktem wyjściowym i docelowym ich

trasy-ale też i wędrowcami ta trasą podążającymi i ja wytyczającymi śladami swych stóp. Z odcisniętych naszymi stopami śladów ta trasa się w ostatecznym rachunku wyłoni - lecz trudno ją bez pudła na mapę nanieść zawczasu, zanim się to dokona.

➤ **Cel zadania**

Celem ćwiczenia jest eksploracja i wizualizacja nowych form solidarności w społeczeństwie poprzez sztukę, design i eksperymenty twórcze. Zadanie zachęca uczestników do refleksji nad tym, jak współczesna solidarność może wyglądać, działać i wpływać na relacje międzyludzkie oraz różne grupy społeczne.

➤ **Etapy realizacji zadania**

1. Inspiracja i analiza (20 min)

- Dyskusja w parach: Czym jest solidarność? Jakie jej formy znamy z historii i współczesności?
- Analiza przykładów – uczestnicy przyglądają się różnym formom solidarności (np. ruchy społeczne, wspólnoty lokalne, działania artystyczne, inicjatywy technologiczne).
- Brainstorming: Jakie są nowe wyzwania dla solidarności we współczesnym świecie? (np. cyfrowa alienacja, kryzys klimatyczny, nierówności społeczne).

2. Kreacja koncepcji (20 min)

- Tworzenie mapy myśli lub szkiców pomysłów.

- Wybór kluczowego zagadnienia i opracowanie własnej interpretacji solidarności (może to być idea, interakcja, przestrzeń, działanie społeczne).
- Jaką formę może przyjąć solidarność? (interwencja artystyczna, obiekt, akcja performatywna, projekt cyfrowy, dźwiękowa instalacja itp.).

3. Realizacja projektu (1 h)

- Uczestnicy przekształcają swoje pomysły w konkretne projekty przy użyciu dowolnych środków (rysunek, model 3D, scenariusz działania, wideo, performans, tekst eksperymentalny).
- Eksperymentowanie z formą i medium – jak najlepiej oddać ideę solidarności?
- Możliwość pracy indywidualnej lub w grupach.

4. Prezentacja i refleksja (20 min)

- Uczestnicy przedstawiają swoje projekty (krótka prezentacja: opis idei + wizualizacja).
- Dyskusja o różnych podejściach do solidarności – co nas zaskoczyło? Co było trudne? Jakie emocje wzbudzały zaproponowane rozwiązania?
- **Wspólna analiza: jakie działania mogłyby zostać wdrożone w rzeczywistości?**

Opcjonalne rozszerzenie zadania

- Eksperyment z odbiorcą – stworzenie interaktywnego elementu, który angażuje innych uczestników.

- Rejestracja projektu – udokumentowanie wyników w formie krótkiego filmu, fotoreportażu, cyfrowej prezentacji.
- Działanie w przestrzeni publicznej – testowanie zaprojektowanej formy solidarności w realnym otoczeniu.

Pytania pomocnicze

- Jakie emocje powinna wzbudzać solidarność?
- Czy solidarność może być indywidualnym działaniem, czy zawsze wymaga grupy?
- Jakie bariery utrudniają solidarność i jak można je przełamać?
- Jak nowoczesne technologie mogą wspierać nowe formy solidarności?

Efekt końcowy

Każdy uczestnik stworzy prototyp nowej formy solidarności i przedstawi go w sposób wizualny lub performatywny. Warsztat zakończy się refleksją nad tym, jak możemy wprowadzać proponowane rozwiązania w życie codzienne i artystyczne.

Dzień 9: Przygotowanie portfolio

Dobre nowoczesne portfolio

Dobre nowoczesne portfolio to starannie przygotowany zbiór prac, który w przejrzysty i spójny sposób prezentuje umiejętności, styl i myślenie twórcy. Powinno być dostosowane do odbiorców i celu. Współczesne portfolio cechuje się:

- ✓ Czytelnością i strukturą – logiczny układ, który prowadzi odbiorcę przez prace w przemyślany sposób.
- ✓ Spójnością wizualną – jednolita estetyka i konsekwencja w prezentacji treści.
- ✓ Jakością prac – starannie dobrane projekty, pokazujące rozwój, kreatywność i umiejętności.
- ✓ Opowieścią – portfolio nie jest tylko zbiorem dzieł, ale narracją o procesie twórczym i inspiracjach.
- ✓ Dostosowaniem do medium – w przypadku portfolio cyfrowego istotna jest interaktywność, łatwość nawigacji i dostępność (np. audiodeskrypcje, napisy).
- ✓ Autentycznością – odzwierciedla osobowość twórcy i jego indywidualne podejście do sztuki.

Dobre portfolio powinno nie tylko przyciągać uwagę, ale także angażować i pozostawiać trwałe wrażenie.

Cel warsztatów

Podczas zajęć uczestnicy nauczą się, jak stworzyć portfolio w formie cyfrowej, dostosowane do ich indywidualnych potrzeb. Szczególny nacisk zostanie położony na organizację, narrację i techniczne aspekty prezentacji prac. Warsztat uwzględni różne sposoby dostępności, takie jak audiodeskrypcja, napisy czy alternatywne sposoby prezentacji.

ETAP 1: Wprowadzenie do portfolio cyfrowego

1. Co to jest portfolio i dlaczego ma znaczenie?

- Wyjaśnienie roli portfolio w procesie rekrutacyjnym.
- Kluczowe elementy, które powinno zawierać portfolio na kierunku intermedia.

2. Przegląd wymagań egzaminacyjnych

- Charakterystyka portfolio (nowatorskie podejście, odwaga w formie i treści, oryginalne koncepcje).
- Jak oceniane jest portfolio?

3. Analiza przykładowych portfolio

- Przykłady dobrych praktyk w dostosowanej formie (np. audiodeskrypcja, napisy, wersje tekstowe).
- Dyskusja na temat mocnych stron i możliwych usprawnień.

ETAP 2: Planowanie i opracowanie koncepcji portfolio

1. Jakie prace uwzględnić? Być może w parach, zamiast dyskusji grupowych?

- Wybór prac najlepiej odzwierciedlających umiejętności i styl artystyczny.
- Dobór technik i tematyki zgodnych z osobistą wizją twórczą.

2. Budowanie spójnej narracji wizualnej

- Jak układać prace w portfolio, aby tworzyły logiczną historię?
- Opracowanie mapy myśli i wstępnych szkiców portfolio - krótkie ćwiczenia indywidualne.

3. Zadania kreatywne

- Uczestnicy identyfikują kluczowe motywy inspirujące ich twórczość (np. emocje, przestrzeń, technologia, tożsamość) - krótkie ćwiczenia indywidualne.
- Wspólna analiza, jak można wizualnie przedstawić te zagadnienia.

4. Struktura portfolio

- Określenie liczby i rodzaju prac.
- Decyzja dotycząca kolejności i formy prezentacji.

ETAP 3: Realizacja i edycja portfolio

1. Organizacja i układ portfolio

- Jak efektywnie prezentować prace?

- Wybór platform dostosowanych do różnych potrzeb (np. Behance, Vimeo, YouTube, PDF, strona internetowa z funkcjami ułatwiającymi nawigację).

2. Tworzenie opisów do prac - krótkie ćwiczenia indywidualne.

- Jak pisać jasne i angażujące opisy?
- Znaczenie kontekstu i możliwych interpretacji dla odbiorcy.
- Opcjonalnie: audiodeskrypcja dla osób niewidomych i słabowidzących.

3. Przedstawienie pierwszych wersji portfolio (w parach)

- Wspólna analiza i omówienie atutów.
- Wskazówki dotyczące możliwych ulepszeń.

4. Dostosowanie metod prezentacji

- Indywidualne podejście do sposobu przedstawienia portfolio (np. nagranie audio zamiast standardowej prezentacji wizualnej, napisy do filmów, wersja tekstowa prezentacji).

ETAP 4: Finalizacja i konsultacje indywidualne (opcjonalnie) - uczestnicy mogą otrzymać wskazówki nie tylko dotyczące portfolio, ale także wyboru narzędzi i metod pracy dostosowanych do ich potrzeb.

1. Indywidualna analiza portfolio

- Każdy uczestnik otrzymuje spersonalizowane wskazówki do dalszej pracy.
- Omówienie aspektów technicznych i koncepcyjnych.

2. Dostosowanie formatu do potrzeb uczestników

- Elastyczne terminy spotkań.

- Konsultacje online.
- Różne sposoby komunikacji: czat tekstowy, wideokonferencja z napisami, formaty ułatwiające czytanie.

Rezultaty warsztatów

- ✓ Każdy uczestnik przygotuje wstępną wersję portfolio cyfrowego w dostosowanej formie.
- ✓ Zdobędzie praktyczne umiejętności w zakresie eksperymentalnej ekspresji.
- ✓ Pozna narzędzia dopasowane do indywidualnych wymagań.
- ✓ Otrzyma profesjonalną opinię i lepiej przygotuje się do egzaminów wstępnych.
- ✓ Dowie się, jakie technologie wspierające mogą pomóc w procesie twórczym.